

Szabó Ferenc

Esti ima (Erdélyi Zsuzsannának)

„Én lefekszem én ágyomba
mint a testem koporsómba...”
Őrangyalok puha szárnya
legyezgetett, én az ágyra
gondoltam hol várt a dunyha
hosszú imám mormolgatva
„forogjatok szent keresztetek...”
láttam amint Jézus reszket
forgó küllők és kereszték
piros vére földre cseppent
felvitték az angyalkezek
felvitték a magas mennybe
a nagy Isten eleibe
Isten ült az aranyszékén
mint apám az ágya szélén
ha mondta a Miatyánkot
miközben a puha ágyat
melengette kályhánk lángja
de jó is volt a tűz előtt
melegedni ima előtt!
Hol is járok az imában
az előbb már mennybe szálltam
„én lefekszem én ágyomba
mint a testem koporsómba...”
mennék én már koporsómba
ott vár az a puha dunyha
nem láttam még én halottat
temetőket koporsókat
ha ilyen lesz nem kell félnem
koporsómba fekszik testem
Istenhez száll fel a lelkem
két jó anyám fenn vár reám
Jézus anyja meg az anyám
„Fehér rózsza Mária...”
meg Pásztori Juliska.

„Ó rózsza, tiszta ellentmondás” (Rilke sírfelirata)

Sokan próbálták megfejteni
Rilke rejtjeles sírfeliratát
a költő magával vitte a sírba titkát...

Régen én a legfőbb Titokra gondoltam
ISTENRE aki számunkra a JÖVŐ
és már most örökké felénk jövő
végtelen vágyunkat megelőzve
egyre többet akar adni Magából
és ha szívünk jobban kitágul
VÉGESBE ÖMLŐ VÉGTELEN
ez a tiszta ellentmondás!

Egy piros rózsacsokor kezemben
ezzel köszöntelek kedvesem
egy szálat nyújtok át szerelmesen
legyen ezentúl RÓZSA a neved
a legszebb valamennyi között
hidd el meglelésem Veled...

Nem kell a csokor kinyílt rózsza
egy szál fészlő bimbó is elég
Nem a teljesen kinyílt rózsza
az éppen kifészlő bimbó a titok!
RÓZSÁM figyelem kinyílásod
vajon virág példázza sorsod?
Máris lankad a lány szzirompólya
mely dajkálja az illanó illatot
egy pillanatra és visszamarad
a tovatűnt titok fájó emléke:
az ellobbant szerelem hamva...

Alighogy kinyílt hervad a rózsza
a szirmok fészlése foszlás kezdete
bimbózó szerelem – gyönyörűség
tavaszi ígéret – rózsás hajnali ég
de a tűz ellobban – vérző alkonyat
hervadt rózsák díszítik sírodat...

De Rózsám! ez nem történhet Veled
mert verseimben továbbél neved
mert szívembe mélyen elrejtettelek!
Szent Pál lelkemben felcseng szavad:
az igazi szeretet örökre megmarad!